

شکوه یک طومار

در مراسم رونمایی طومار سبز معترضان به نتایج انتخابات ریاست جمهوری ایران، نزدیک به دویست نفر به مدت دو ساعت چوب های طوماری را با خود حمل کردند تا سرانجام تمامی طومار که بیش از هزار و پانصد متر طول داشت بدور میدان بزرگ Champ de Mars در پاریس به نمایش در آید.

در جمع چند هزار نفری ایرانیان و غیر ایرانیانی که به مناسبت روز جهانی همبستگی با مردم ایران و اعتراض به سرکوب آن ها جمع شده بودند، این طومار بدستان بی شباهت به پرچمداران بازی های المپیک نبودند. با این تفاوت که آن ها هزاران هزار امضاء را که از سراسر جهان بر آن نقش بسته بود، با خود حمل میکردند. و هر امضاء فرد معترضی را معرفی می کرد که رأیش را طلب می کند.

میدان Champ de Mars میدانست با معنا و سابقه نظامی، اما در وسط میدان دیواری برای صلح ساخته اند تا شاید بگویند جنگ و خشونت ناپایدار است و صلح بر آن پیروز می شود. متانت حرکت این طومار سبز بدور این میدان و هیجانی که در چهره مردم بوجود آورد که آکنده از آندوه، انتظار، امید و اطمینان بود، معنای دیگری را تداعی نمی کرد.

جمعی متنوع، مرکب از ایرانی، فرانسوی، افغانی و عرب، پیر و جوان، به فارسی و فرانسه شعار می دادند. کودکی معلول بروی صندلی چرخدار با آهنگ سرود "یار دبستانی" بدنش را تکان میداد. چه بسیار کودکانی که در این روز در اولین راهپیمایی زندگی خود شرکت کردند.

شمار کودکان و نوجوانان دورگه ایرانی فرانسوی قابل ملاحظه بود. کسانی بودند که ماسک ندا را بر چهره داشتند. کسانی از بیم فشارهای امنیتی با عینک های بزرگ سیاه و کلاه هویت خود را پنهان کرده بودند. مکالمات مردم در گوشه و کنار شنیدنی بود.

خانمی می گفت: " من در دوختن قطعات طومار کمک کردم. البته ارادت خاصی به رنگ سبز ندارم. من همیشه نشان پرچم ایران را با خود حمل می کنم. ولی با این جمع همکاری کردم."

مردی با اشاره به نوشته یکی از قطعات طومار که می گفت " احمدی نژاد رئیس جمهور ما نیست" عقیده داشت که انتخابات تمام شده و حالا باید شعار آزادی و دموکراسی را داد. دیگری میپرسید " آیا این موج ادامه خواهد داشت؟" و جواب می شنید که " تا دو ماه پیش چه کسی فکر می کرد مردم تا همین جا هم بیایند؟" زنی عصا زنان و عرق ریزان می گفت " ماشاءالله به این جوان ها".

سرود "ای ایران" فضای میدان را پر می کند. همراهی زمزمه وار و ناشیانه فرانسویان یا نیمه ایرانی ها انسان را تحت تأثیر قرار می دهد. بیش از دو ساعت است که مراسم ادامه دارد. مردی با پرچم سبزی عظیم در وسط میدان حرکات موزونی می کند. چند نفر هم با پرچم ایران وارد میدان می شوند. تنوع پرچم ها مزاحمتی برای هیچکدام ایجاد نمی کند. لحظه پرواز ده ها بادکنک به رنگ های سبز و سرخ و سفید به آسمان و زیر نگاه نمناک و پر امید صدها نفر شرکت کننده در مراسم دیدنیست.

جمعیت با شعار ایران آزادی پراکنده می شود و به سوی مترو حرکت می کند. چند صد متر دور تر مردی با عجله از طرف مقابل

می آید. با دیدن عکس ندا بدست یک نفر، به او میگوید: " آقا من توریستم. جایی در شهر شنیدم که اینطرف ها ایرانیها جمع شده اند." و جواب می شنود که " آقا مراسم تمام شد. خیلی زیبا بود و اصلاً هنری بود. همه جا از جمعیت موج میزد. غصه نخور چند دقیقه دیگر فیلمش را توی یوتوب میبینی. من خودم خیلی فیلم گرفتم تا نیم ساعت دیگر میگذارمش توی شبکه".

برای رفتن به مترو از زیر برج ایفل می گذریم. یک نفر می گوید قرار بود طومار را از برج ایفل آویزان کنند ولی اجازه ندادند. کس دیگری می گوید " کار ساده ای نیست شاید مشکلات ایمنی ایجاد می کرده"، نفر سوم می گوید " شکوه طومار سبز با این همه سبزه های مختلف بدور میدان چیز دیگری بود".

دختر جوانی که ظاهراً از فعالان کمیته "رای من کجاست" بود، می گوید: " تازه ده ها قطعه پارچه پشت مرزها یا توی اداره های گمرک موندن و بدست ما نرسیدن"، دختر ریز نقش و جوانی ادامه میدهد " اگر به جای هر امضاء یک آدم بگذاری، آدمی که پر از انرژی و عشق به ایران و آزادی هست، آنوقت می بینی چه غوغایی میشه".

قرار است این طومار که می گویند طولانی ترین طومار جهان است، در موزه حقوق بشر در پاریس نگهداری شود.

در زیر عکس هایی از این مراسم گنجانده شده است.

ماسک ندا به روی چهره تظاهرکنندگان، شرکت کنندگان در این تجمع شعار " ما همه یک نداییم" را سر دادند.

تصویر ندا، یکی از کشته شدگان اعتراضات ایرانیان به نتایج انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری در تمام تظاهرات حمل می شود.